

Nehéz szavakat találni arra a döbbenetre, amivel értesültünk róla, hogy Tibor már soha nem fog megérkezni többet hozzánk.

Természetesnek vettük, hogy Tibi bácsi mindig megérkezik, érdeklődik, támogat, segít bennünket.

Az az aktivitás ami egész életét végig kísérte elképzelhetetlenné tett azt számunkra, hogy ez valaha is másként lehet.

Ez az erő és tenni akarás, szorgalom és kitartás mindvégig jellemezte munkásságát, már a kezdetektől.

1987-ben került a Magyar Vöröskereszt Zala Megyei Szervezetéhez majd tíz éven keresztül volt akkori elnevezéssel megyei titkár, ma úgy mondanánk megyei igazgató.

De micsoda **vezető** volt (érti, aki érti) és micsoda évek is voltak, amikben belecsöppent a Vöröskereszt életébe!

Nem tűri egy ilyen beszéd kereteit az a számtalan dolog, amit tett az emberekért és a Vöröskeresztért, de kiemelnék néhány **számunkra és talán számára is** különösen fontos momentumot vöröskeresztes életének 35 évéből:

Két évvel megyei titkári munkájának kezdetét követően forradalom tört ki a szomszédos Romániában. Az 1989-es romániai forradalom pedig nem csak egy menekültáradatot hozott magával, de számtalan kezdeményezés vette kezdetét az ott élők és a menekültek megsegítésére.

Tibi bácsi Zala Megyében **mindennek az élére állt**, és fáradhatatlanul szervezte az adománygyűjtést, segítette az olasz vöröskereszt kilenc kamionjának kalandos útját Romániáig, és saját maga kísérte aztán Kolozsvárra a Zalában a Vöröskereszt által összegyűjtött élelmiszereket, kötszereket, gyógyszereket, ruházatot rászoruló embertársainknak.

Meg merném kockáztatni, bár ezt nem tudom, hogy a sűrű ködben az árokba fordult Olasz kamion mentéséből is a helyszínen vette ki a részét.

Kiemelésre méltó még az Ungvárról származó Dr. Ari Lajosné kezdeményezésére indult, Tibor és Magdi néni szervezésében mintegy 8 éven át folyamatosan zajló segélyprogram, aminek keretében Kárpátalján élő honfitársainkat támogatta öt alkalommal mintegy 12millió forint értékben a Zala Megyei Szervezet, és amely akció addig példátlan összefogást eredményezett megyénkben.

Igazgató asszonyunk szerint senki nem tudott olyan eredményesen és lelkesen adományt gyűjteni mint Ő és senki nem is ért még a közelébe sem ennek a lelkesedésnek, amit másokra is át tudott ragasztani, így téve elképesztően sikeressé minden ilyen kampányt.

Tibi Bácsi munkáságának hihetetlen sokrétűsége abban is megmutatkozott, hogy a Vöröskereszt nemzetközi kapcsolatait olyan mértékben fejlesztette, hogy azok a mai napig erősek és aktívak. A legjelentősebbnek talán a Bajor Vöröskereszt Bad Reichenhall-i szervezetével kialakítottat tarthatjuk, de az osztrák és szlovén vöröskereszttel kiépített kapcsolatok is a mai napig élő együttműködések.

Ezek a kapcsolatok annyira jól működtek, hogy én és munkatársaim is -bár jómagam 2002-ben kerültem a Vöröskereszthez- még évekig használtunk egy öreg Mercedes mentőautót

(krankenwagen volt a neve, mert így hívtuk a homlokán ékeskedő felirat miatt, bár már régen nem volt alkalmas mentőnek) ami még az ő segítségével érkezett hozzánk és szolgálta sok éven át a Vöröskeresztet és annak hajléktalanellátását is.

Lényegében a jelenlegi három utcai szociális szolgálat megalapozását, elindítását is ennek köszönhetjük, annak, hogy volt valaki, aki mindent latba vetett annak érdekében, hogy munkánkat minél jobban és minél több rászoruló érdekében tudjuk végezni, és ehhez legyenek eszközeink is.

De nem csak a kapcsolatok fejlesztésében, de a szervezet arculatának megváltoztatásában is jelentős szerepe volt. Titkársága ideje alatt alakult át a Magyarországi szociális ellátórendszer, és Tibor jól érzékelte, hogy ebben a megyei szervezetnek fontos szerepe lehet. Munkássága eredményeképpen indult el 1994-ben Zalaegerszegen és Nagykanizsán a hajléktalanellátás, majd fejlődött és strukturálódott a ma ismert állapotába.

A társadalmi bázis fejlesztésében, a közösségépítésben is élen járt, különösen fontos volt számára a véradómozgalom és a véradók támogatása. Visszaemlékezések során felmerült, hogy mindent próbált megtenni a véradókért, ezt tartotta a legfontosabb önkéntes tevékenységnek mind közül, és persze ne felejtsük el azt sem, hogy ő maga is rendszeres véradó volt.

Nyugdíjba vonulását követően sem hagyta magára a szervezetet, élete egyik fő műve is ekkor született hosszú évek kutató és gyűjtő munkájának eredményeként a Zala megyei Vöröskereszt történetét két kötetben feldolgozó gyűjtemény, amely népszerűsítésével, könyvbemutatókon való részvétellel, hihetetlen mértékben hozzájárult a Vöröskereszt eszméinek és munkájának, történetének megismertetéséhez, terjesztéséhez.

Nyugdíjasként oszlopos tagja volt a társadalmi szervezetnek, így tagja volt az Országos Vezetőség etikai bizottságának 12 éven át, három cikluson keresztül vett részt az Országos Küldöttgyűlés munkájában, és dr. Borsos Ferenc halála után megbízott elnöke is volt az addigi elnökhelyettesi szerepét követően a Zala Megyei Szervezetnek.

Tibi Bácsi munkájának eredményeihez nagyban hozzájárult az a lelkesedés, és odafordulás az emberek felé, ami azt eredményezte, hogy a megye legkisebb településen is ismerték, és

Im memoriam Kovács Tibor

Írta: megyei.szerkeszto

2022. december 28. szerda, 12:20 - Módosítás: 2022. december 28. szerda, 12:32

szerették, hiszen mindenkit meghallgatott és mindenkinek segíteni akart.

Élete olyan példa volt, amelyet soha nem feledhetünk, és ami megtanított bennünket arra, hogy munkánkat végezni, életünket élni bármilyen körülmények között, de különösen a Vöröskereszt munkatársaként csakis az Ő hitvallása szerint Hittel és Alázattal lehet, és így tudunk a leginkább hűek maradni Tibi Bácsi örökségéhez.

Nagyon szerettük, szeretett bennünket, hiányozni fog.